

Список використаних джерел

1. Конституція України від 28 червня 1996 року // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 30. – Ст. 141.
2. Шемпученко Ю. С. Державний і громадський контроль у галузі охорони навколишнього середовища / Ю. С. Шемпученко. – К.: 1980. – 48 с.
3. Правові форми екологічного контролю: навчальний посібник / Краснова М. В., Позняк Е. В., Коваленко Т. П. та ін. (за ред. Краснової М. В.). – К.: Алерта, 2012. – 760 с.
4. Водний кодекс України від 6 червня 1995 року // Відомості Верховної Ради України. – 1995. – № 24. – Ст. 189.

ЮРЕСКУЛ В. О.

Національний університет «Одеська юридична академія»,
доцент кафедри аграрного, земельного та екологічного права,
кандидат юридичних наук

ЩОДО ВИДІВ УПРАВЛІННЯ В ГАЛУЗІ ОХОРОНИ НАВКОЛИШНЬОГО ПРИРОДНОГО СЕРЕДОВИЩА

Закон України «Про охорону навколишнього природного середовища» від 25 червня 1991 року [1] у ст. 16 передбачає, що управління охороною навколишнього природного середовища полягає у здійсненні в цій галузі функцій спостереження, дослідження, екологічної експертизи, контролю, прогнозування, програмування, інформування та іншої виконавчо-розпорядчої діяльності. Державне управління в галузі охорони навколишнього природного середовища здійснюють Кабінет Міністрів України, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, місцеві ради та виконавчі органи сільських, селищних, міських рад, державні органи по охороні навколишнього природного середовища і використанню природних ресурсів та інші державні органи відповідно до законодавства України. Громадські організації можуть брати участь в управлінні галуззю охорони навколишнього природного середовища, якщо така діяльність передбачена їх статутами, зареєстрованими відповідно до законодавства України. Отже, ст. 16 Закону, передбачає правові засади для здійснення державного та громадського управління в галузі охорони природного середовища.

В юридичній літературі залежно від суб'єктів, що здійснюють управління, слушно звертається увага на існування, окрім державного та громадського, муніципального управління, що здійснюється органами місцевого самоврядування [2] та виробничого управління, що здійснюється підприємствами, установами, організаціями різних форм власності [3].

Закон України «Про місцеве самоврядування в Україні» від 21 травня 1997 року [4] у ст. 33 передбачає, що до відання виконавчих органів сільських, селищних, міських рад у сфері охорони навколишнього природного середовища належать, зокрема, такі власні (самоврядні) повноваження, як підготовка і подання на затвердження ради проектів місцевих програм охорони довкілля. Тобто органами місцевого самоврядування поза межами здійснення державного управління у сфері охорони довкілля здійснюється функція програмування.

Підгрунтя для виокремлення виробничого управління в галузі охорони довкілля можливо знайти у самому Законі України «Про охорону навколишнього природного середовища». Зокрема, відповідно до його ст. 22, підприємствами, установами та організаціями, діяльність яких призводить або може призвести до погіршення стану довкілля, здійснюється спостереження за станом навколишнього природного середовища, рівнем його забруднення. Зазначені підприємства, установи та організації зобов'язані безоплатно передавати відповідним державним органам аналітичні матеріали своїх спостережень. Отже, підприємства, установи та організації здійснюють функції спостереження.

До «іншої виконавчо-розпорядчої діяльності», у здійсненні якої полягає управління охороною навколишнього природного середовища, можливо віднести, зокрема, фінансування та облік. Тому є доцільним також згадати, що згідно зі ст. 19 Закону України «Про охорону навколишнього природного середовища», виконавчі органи сільських, селищних, міських рад у галузі охорони навколишнього природного середовища формують і використовують місцеві фонди охорони навколишнього природного середовища у складі місцевих бюджетів. Відповідно ж до ст. 28 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», складання проекту місцевого бюджету, подання його на затвердження відповідної ради, забезпечення виконання бюджету; здійснення фінансування видатків з місцевого бюджету; залучення на договірних засадах коштів підприємств, установ та організацій незалежно від форм власності, розташованих на відповідній території, та коштів населення, а також бюджетних коштів на заходи щодо охорони навколишнього природного середовища, належить до власних (самоврядних) повноважень виконавчих органів сільських, селищних, міських рад. Відповідно до ст. 24 Закону України «Про охорону навколишнього природного середовища», підприємства, установи і організації проводять первинний облік у галузі охорони навколишнього природного середовища і подають відповідну інформацію органам, що ведуть державний облік у цій галузі.

Крім цього, у ст. 25–1 Закону України «Про охорону навколишнього природного середовища» передбачено, що підприємства, установи та організації, діяльність яких може негативно вплинути або впливає на стан навколишнього природного середовища, життя і здоров'я людей,

зобов'язані забезпечувати вільний доступ населення до інформації про стан навколишнього природного середовища, тобто названі суб'єкти здійснюють функцію інформування в галузі охорони навколишнього природного середовища.

Таким чином, уст. 16 Закону України «Про охорону навколишнього природного середовища», що має назву «Управління в галузі охорони навколишнього природного середовища», було б доцільно закріпити положення, що конкретизували б правові засади для здійснення органами місцевого самоврядування муніципального управління в галузі охорони навколишнього природного середовища та для здійснення виробничого управління у цій галузі підприємствами, установами та організаціями різних форм власності.

Список використаних джерел

1. Про охорону навколишнього природного середовища: Закон України від 25 червня 1991 року // Відомості Верховної Ради України. – 1991. – № 41. – Ст. 546.
2. Дейнеко О. Т. Модернізація муніципального управління в Україні / О. Т. Дейнеко // Наукові праці [Чорноморського державного університету імені Петра Могили комплексу «Києво-Могилянська академія». Серія: Економіка. – 2012. – Т. 189. Вип. 177. – С. 163.
3. Зуєв В. А. Правове регулювання реалізації екологічного управління в Україні та шляхи його вдосконалення / В. А. Зуєв // Управління у сфері охорони довкілля та природокористування в Україні: проблеми та шляхи їх вирішення. – К.: ВЕГО «МАМА 86», 2003. – С. 55).
4. Про місцеве самоврядування в Україні: Закон України від 21 травня 1997 року // Відомості Верховної Ради. – 1997. – № 24. – Ст. 170.

ГРИГОР'ЄВА Х. А.

Національний університет «Одеська юридична академія»,
доцент кафедри аграрного, земельного та екологічного права,
кандидат юридичних наук

ПРАВОВІ АСПЕКТИ ПРИВАТНОГО ІНВЕСТИВАННЯ У СТВОРЕННЯ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ КООПЕРАТИВІВ

Сільськогосподарська кооперація на сьогодні демонструє стабільно кризовий стан. Таке становище сформувалося під комплексною дією багатьох факторів. Проблеми становлення та розвитку кооперації в українському агробізнесі детально розглянуті в окремих наукових працях. Багато уваги вітчизняні науковці приділяють окресленню шляхів виходу сільськогосподарської кооперації з сучасного важкого